

31 ste jaargang, nr. 6

november/december 1979

DE NIJDAMSTRA TYNGE

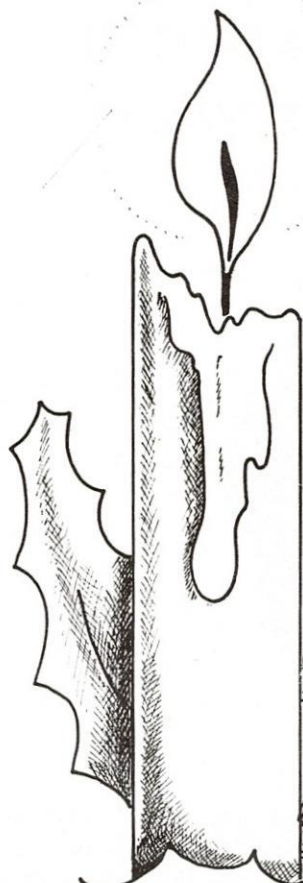
PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

HET BESTUUR
VAN DE NIJDAMSTRA-STICHTING
WENST ALLE
NICTEN EN NEVEN
EEN PRETTIG
KERSTFEEST
EN EEN
GEZEGEND 1980

KERSTFEEST

Nog een klein aantal dagen,
dan zullen er Kerstboompjes staan,
Dan komen ook de vragen,
Wat heb ik met het Kerstkind gedaan.

Nog een klein aantal dagen
dan spreken de Kerstklokken luid,
Hooft toch, wil niet vertragen.
Roep Zijn liefde en glorie uit.

Nog een klein aantal dagen,
dan zingen we weer het Kerstlied:
„Vrede en Welbehagen”
Luisteren wat God mensen biedt.

Nog een klein aantal dagen,
dan zullen we rond d’Kerstboom staan.
God komt ons ook iets vragen,
Geef Heer, dat wij Uw stem verstaan.

(Overgenomen uit: „Omrande wolken”
door Th. Nijdam.)

— * —

„EN GIJ BETHLEHEM EPHRATA . . .”

KERSTFEEST! Magisch woord waaraan ik mij nooit heb kunnen onttrekken. Wanneer ik terug denk, aan de Kerstfeesten uit mijn jeugd, dan is de indruk onuitwisbaar gebleven. Het prachtige Kerstverhaal, de boeiende vertellingen van meester en juf, de schitterende verlichte en versierde boom, de unieke sfeer, ze zijn in mijn geheugen bewaard.

En later, als knaap, zonderde ik mij na de Kerstpreek af, om op m’n eentje te genieten van ’t geluk dat mij doorstroomde. En steeds heeft dit feest m’n

eerbiedige aandacht behouden.

Wat het is? Is 't de aantrekkelijkheid van het onderwerp? Een kindje, geboren in een krib, engelen in het veld, de hemelse liederen zingend, de devote herders knielend gebogen voor de Zaligmaker? Jozef en Maria in hun veroverende eenvoud? De simpele sfeer van het hele gebeuren? Dit alles tezamen is zeker in staat een buitengewoon effect te oefenen op het kinderlijk gemoed, maar evenzeer op 't hart van de volwassen mens, die het uitzonderlijke onderkend heeft van Jezus, de beloofde Immanuël, de Koning der Liefde, de Here der Barmhartigheid.

Toch is hierbij 't gevaar niet denkbeeldig, dat aan 't milieu te veel aandacht geschonken wordt, en dat de ernst van de indaling Gods in deze wereld, om die te verlossen en om het mensdom vrij te kopen van zonde en schuld, te weinig naar voren treedt. En die ernst is verweven met de hele Heilsgeschiedenis. Het Kerstfeest zegt niet alles. Het houdt met Kerstmis niet op. Het is pas het begin. De rij der indrukwekkende feesten wordt voortgezet. Na Kerst komt Goede Vrijdag. Na Goede Vrijdag komt Pasen, en Hemelvaart. En Pinksteren zet de kroon op de zaligende arbeid van onze Here en Koning. In wezen zijn al die Heilsfeiten onlosmakelijk verbonden. Ze vormen de serie van de Goddelijke bewogenheid met Zijn schepselen, met de wereld.

En zo wordt Christus, en alles wat er door en om Hem is geschied, het middelpunt der wereldgeschiedenis. En zo gedenken wij de geboorte te Bethlehem.

„En Gij Bethlehem Ephrata . . .”, zo bazuïnt Micha de profeet, die levend te midden der donkerheid toch scherp de lichtende gestalte van Jezus Christus komt schilderen voor het oog der mensen.

Bethlehem Ephrata — het stedeke zonder paleizen en vorstenpracht wordt uitverkoren boven het sterke en trotse Zion. Spreekt ook hieruit niet de vrijwillige vernedering van de Zone Gods? Hij wil geen werelds geweld, geen brute macht, geen harteloze heerschappij, geen rijkdom en glorie! Hij komt te midden der mensheid wonen als hunner één. Met eerbied gesproken: Hij komt voor Jan en alleman.

Bethlehem Ephrata zal eerst de Koning zien, en dat niet in Ere en Heerlijkheid, gelijk weleer in de duizelende verten der Eeuwigheid en gelijk later in Zijn Hemelluister, maar in de gedaante van een lief mensenkind! Er trekken heden ten dage nog scharen pelgrims naar Bethlehem. Wij kunnen niet mee. Het is te bezwaarlijk en te duur. Maar wat we wel kunnen op 't Kerstfeest m. vr.? Dit, dat we in de Geest ons verplaatsen in de essence van het Genaderijk—gebeuren eens geschied in de simpele Grot. En als we dat doen dan gaat het wezen van Gods Liefde ons niet voorbij. O nee, maar dan beleven wij de vrijwillige gave Christi, in de stal van ons hart. En dan verliezen wij ons in de

verwondering voor Hem, die in ons wil woning maken.

„Laat ons dan heengaan naar Bethlehem”, zo zeiden de herders van Ephrata. En als wij nu in hun verrukking delen willen, dan spreekt 't dat we geestelijk als deze herders willen worden. Alles wat ons strekt tot zelfhandhaving behaagt God niet. Hij wil herderlijke bewogenheid. Dat we die Hem dan wijden en also heilbegerig de weg naar de kribbe mogen inslaan. Dan kunnen we gezegend Kerstfeest vieren. Dan zullen we God prijzen en Christus verheerlijken. „Dan zullen binnen in ons al Zijn fonteinen wezen”.

We houden ons bezig met allerlei en vele problemen doen zich voor. We worden er mee geconfronteerd. Maar laten we op 't Kerstfeest toch stil staan bij 't Heil van Bethlehem. Het is de welaangename gelegenheid om ons te bezinnen op het doel en de bestemming van ons leven. Als God in Christus ons zó lief heeft, dat Hij ons de zaligheid wil schenken, dan geeft dit ons het ware Geluk. Veel kan ons trachten te verhinderen, maar de reis naar de woning Gods blijft geboden. We kunnen Hem niet passeren. Zeker, van alles neemt onze aandacht gevangen en zeker in onze huidige wereld. Daar is de werkloosheid, die bestreden moet worden. En anderen breken het hoofd over de achteruitgang in zaken. De economie loopt verkeerd enz.

Maar 't allerbelangrijkst blijft ons eeuwig welzijn. En om deze onmetelijke waarden gaat 't bij 't Kerstfeest. God helpe ons om tijd te vinden voor de gang naar kribbe en stal. Hij schepe en vermeerde ons geloof. Hij geleide 't met Zijn Licht en Kracht. Het is zoals de dichter 't vertolkt: Wie op Hem vertrouwt, op Hem alleen, ziet zich omringd van Zijn weldadigheden Bethlehem Ephrata. God en mens ontmoeten elkaar. Wie het Kind aanvaardt als de incarnatie van de Liefde Gods, in Verzoening en Verlossing, die is verlicht, die bezit Gods welbehagen, die wanhoopt en twijfelt niet, die heeft vrede. De Genade Gods is verschenen. En een ieder kan er deel aan hebben. We kunnen van zondaren worden: kinderen Gods met een toekomst van licht en leven, zegen en zaligheid.

Daarom roep ik een ieder toe, ook weer op 't Kerstfeest van het jaar onzes Heren: 1979: Laat ons heengaan naar Bethlehem, om daar Hem te aanbid-den, die geboren werd om zalig te maken. Hij is het waard. Geloofd zij Zijn Naam.

Hallelujah!

W. Wynia, Emmen.

Jan Tanis - Villecroze:

LEVEN IN DE PROVENCE - 4.

Wie naar Frankrijk verhuist mag in beginsel alle huisraad, waarover hij in Nederland beschikte, zonder invoerrechten te betalen meenemen. Hij is wel verplicht een inventarislijst (uiteraard in het Frans) op te maken en moet in driefvoud een verklaring tekenen dat hij binnen drie jaar geen van die ingevoerde bezittingen in Frankrijk zal verkopen. Voor een auto geldt een aparte regeling: die moet hij twee jaar in bezit houden. Verkoopt hij bezittingen binnen die tijd dan moet hij daarvoor alsnog invoerrechten betalen. Er zijn bovendien enkele uitzonderingen: Van bepaalde artikelen mag men maar een beperkte hoeveelheid meenemen, omdat de Franse staat bang is dat men daarmee een handeltje kan opzetten. Zo kennen we het voorbeeld van iemand die in Nederland een flinke collectie uitgelezen Franse wijnen had verzameld en die zonder opgave aan de douane in Frankrijk had ingevoerd. Toen de Franse douane-autoriteiten op zijn nieuwe adres controle kwam uitoefenen (wat in die eerste drie jaren herhaaldelijk gebeurt) was hij erg bang dat ze zijn wijnvoorraad uit befaamde oogstjaren zouden ontdekken, maar het liep goed af: de ambtenaren vertoonden alleen belangstelling voor een dure vleugelpiano, die hij volkomen volgens de voorschriften had ingevoerd. Ook wij hebben al enkele malen douanecontrole gehad, maar die beperkte zich tot elektrische apparaten, zoals platenspeler, koel- en diepvrieskast enz. en dat veroorzaakte geen enkele moeilijkheid, want die stonden op onze invoerlijst. Natuurlijk mag men wel nieuwe bezittingen in Frankrijk zelf aanschaffen, maar men is verplicht om bijvoorbeeld een onklaar geraakte koelkast vast te houden tot de termijn van drie jaar verstreken is: men zou anders eens kunnen denken dat hij inmiddels verkocht was. En zo moet men ook zijn oude auto vasthouden, ook al koopt men binnen de twee jaar een nieuwe, omdat de oude afgereden is. In ons geval leverde de auto geen problemen op, want ondanks dat het een oud beestje was reed hij nog uitstekend, maar het heeft wel heel wat gekost om hem hier ingeschreven te krijgen. Eerst moesten we op de sous-préfecture te Dragnignan formulieren halen; nadat die ingevuld waren moesten ze naar het douanekantoor in Fréjus, wat niet bepaald naast de deur is. Ondanks diverse aangetekende brieven en telefoontjes duurde het ruim een half jaar eer we de benodigde papieren rond hadden. Daarbij kwam nog een keuring van de wagen die helemaal in Toulon moest plaatshebben, een tocht van over de 200 km heen en terug. Daarmee kwamen we ook in het bezit van de zogenaamde Carte grise, te vergelijken met het Nederlandse kentekenbewijs. Daarop staat dan meteen je nummer voor een Franse nummerplaat, die dan gemakkelijk bij elke Franse garage be-

steld kan worden. Voor het Franse rijbewijs geldt weer een andere regeling. Je moet namelijk minstens een jaar, nadat je op een Frans adres bent ingeschreven, wachten voordat je dat kunt aanvragen. Heb je in dat jaar geen brokken gemaakt of ernstige verkeersovertredingen begaan dan vul je weer een serie paperassen in en betaalt een kleine 100 francs, levert het Nederlandse rijbewijs in, en krijgt dan aangetekend over de post een internationaal geldig Frans rijbewijs opgestuurd. Het voordeel van dit document is, dat het levenslang geldig is en niet, zoals in Nederland, elke vijf jaar verlengd moet worden.

Vervolgens is er de kwestie van de verblijfsvergunning (*carte de séjour*). Wie gepensioneerd is, zoals ik, krijgt er eerst een voor een jaar, maar niet direct, want eerst krijg je een zogenaamde *récipissé*, een voorlopige vergunning, die elke maand verlengd moet worden. Er volgt dan een half jaar, waarin ze zorgvuldig uitzoeken wat je inkomsten zijn, je belastingplichten in Nederland, of je eventueel een straflijst hebt, of je je in Frankrijk voldoende verzekerd hebt tegen ziektekosten, brand enz., en bovendien moet je een medische keuring ondergaan en uitgebreid opgeven aan welke kwalen je lijdt. Allemaal voorzorgsmaatregelen om te voorkomen dat je in geen geval ten laste van de Franse staat komt. In ons geval kregen we de definitieve *carte de séjour* na een half jaar, maar aangezien die ingaat op de datum dat je Frankrijk binnenkomt moesten we al na een half jaar een nieuw verzoek indienen. Na weer een half jaar *récipissés* kregen we onze tweede verblijfsvergunning, nu voor drie jaar. Bezondigen we ons niet aan misdaden dan kunnen we na het aflopen van die periode een vergunning voor tien jaar krijgen. Dat is wel de maximale tijd, tenzij je je als Fransman laat naturaliseren, in ons geval onmogelijk, omdat ik daarmee mijn Nederlandse pensioen zou verspelen. Aan de uitbetaling van dat pensioen zit nog een, in dit geval Nederlands, voorschrift vast. De maandelijkse uitbetaling daarvan hangt namelijk af van het zogenaamde „bewijs van in leven zijn” dat elke maand aan het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds in Heerlen moet worden opgestuurd. Ze hebben daarop een uitgekiend kunstje bedacht. Je moet namelijk in de eerste week van elke maand een kop (met datum) van een plaatselijke Franse krant opsturen met naam, adres, registratienummer enz. en in januari van elk jaar moet daar nog een verklaring van het Nederlandse consulaat in Nice bij. Dit alles om te voorkomen dat nabestaanden je pensioen ook na je overlijden nog innen. Al met al een sluitend controlesysteem.

(Wordt vervolgd)

DIE „GOEIE” OUDE TIJD

Bij genealogisch onderzoek moet nogal eens bezoek bij deze en gene gebracht worden en onwillekeurig komt de huidige tijd ter sprake, waarbij dan een vergelijk wordt getrokken met de tijd van weleer, waaraan hun grootouders met weemoed terugdenken alsof het toen min of meer paradijselijk was.

Nieuwsgierig van aard, zoals ik nu eenmaal ben, heb ik mij eens verdiept in lektuur over de vorige eeuw, waarbij ik tot de slotsom kwam dat het toen bij de arbeidende klasse m.i. wel een ware puinhoop was.

Het was bepaald geen uitzondering dat in steden een kwart van de bevolking geen werk had en van liefdadigheid, bedeling of kerkelijke armenzorg moest leven. Men kan zich er eigenlijk geen voorstelling van maken hoe verschrikkelijk deze toestand geweest moet zijn. Het was in één woord: armoe-troef! Het eten bestond uitsluitend uit aardappels met een of ander vocht, zeer zeker geen boter of vet. Vlees, groente of fruit kwamen in het geheel niet voor. Het weerstandsvermogen tegen ziekten was dan ook vrijwel nihil. Geen wonder dat bij epidemieën onder deze groep de meeste slachtoffers vielen.

De gemiddelde levensduur van deze mensen was circa 35 jaar.

Om aan iets extra te komen is het geen wonder, dat er veel gebedeld en ook geroofd werd.

Had men wel werk dan was het weinig beter. Werkdagen van 12–14 uur waren geen uitzondering, waarbij dan nog de kinderarbeid (verplicht schoolbezoek was er niet) voor een paar stuivers PER WEEK kwam.

De behuizing was zonder meer slecht om van hygiëne maar niet te spreken. Men zocht in de borrel wat troost. Deze volksdrank ging jaarlijks met miljoenen liters door de keelsgaten. Veelal was hiermede de helft van het weekloon gemoeid, wat weer agressie en vernielzucht ten gevolge had.

De helft van de bevolking bewerkte het land tegen een armzalig loontje.

Ook op medisch gebied was het droevig gesteld. Barbiers waren de chirurgen. Verdoving van pijn was nog niet uitgevonden. Patientten stierven of aan veel pijn of aan wondkoorts. Er waren geen middelen om dit te voorkomen, vandaar dat veel kraamvrouwen overleden aan kraamvrouwenkoorts, omdat ze met ongewassen handen onderzocht of behandeld werden.

Veelal was men overgeleverd aan kwakzalvers. Roodvonk werd bijvoorbeeld bestreden met rode kleedjes om het bed.

De burgerij mocht het dan financieel iets beter hebben, maar de alom heersende toestand was toch wel van grote invloed op hun doen en laten. Men was bijvoorbeeld zeer behoudend als het investeringen betrof. Men nam het wisse voor het ongewisse en belegde hun spaargelden liever bij de overheid dan bij eventueel op te richten industrieën.

De eerste spoorweg in Nederland werd met buitenlands kapitaal aangelegd. Het waren voornamelijk Duitsers, die zich in Nederland vestigden. Als maaiers kwamen ze over de grens om te helpen bij de hooioogst.

Velen hadden een vaste boer en de overigen boden zich op de weekmarkten aan. De zogenaamde „poepenmarkt”. Evenals bij vee was er sprake van dure en niet dure poepen. Deze seizoenarbeiders werden hannekemaaiers genoemd. Ondanks dat de boerenarbeiders zeer karig beloond werden kregen deze lieden kost en inwoning bij de boer.

De slimsten van deze poepen hadden al gauw in de gaten, dat met linnenhandel meer te verdienen was, daar dit product in Duitsland aanmerkelijk beter van kwaliteit was en daar ze toch ieder jaar regelmatig terugkwamen namen ze rollen textiel mee om deze aan de man te brengen. Ze gingen letterlijk en figuurlijk hiermede de boer op en zo ontstonden de zogenaamde „lapjespoepen”. Of men van de Kerkelijke Staat al of niet geld tegen een minimale rente kon opnemen, is mij niet bekend, maar het duurde niet zo heel lang of ze begonnen zich hier te lande te vestigen.

Sinkel en Krasnapolsky waren o.a. de eersten, die zich in Amsterdam vestigden. Heden ten dage worden winkels, waar van alles te koop is: „Een winkel van Sinkel” genoemd. Laatstgenoemde kwam hier als kleermaker, trouwde een Amsterdams meisje wier broer kelner was en met z'n drieën begonnen ze een koffiehuis op welke plaats heden het alom bekende Hotel Krasnapolsky staat.

In Leeuwarden vestigde Bernard Voss zich, Lampe en de gebroeders Breninkmeijer (C. & A.) te Sneek (zie pag. 468, deel V.), etc. Al deze lieden trachtten in de omgeving hun textiel van zeer goede kwaliteit aan de man te brengen. C. & A. is een wereldfirma van formaat geworden.

Na deze buitenlandse vestigingen ontwaakten ook de Nederlanders en bleken bereid geld in ondernemingen te steken, vooral toen men hoorde, dat de Duitse industrie groeide en bloeide.

Zaken als Unilever (Jurgens), Philips, Shell om er maar enkelen te noemen, ontstonden in deze periode. In het begin waren het maar hele kleine bedrijfjes, thans wereldzaken, waarbij heel veel mensen een goede boterham verdienen. Door hun investeringen hebben velen in den lande werk, hoewel ze niet in dienstbetrekking bij genoemde bedrijven zijn.

Uit die tijd stammen tientallen andere zaken, teveel om op te noemen, maar die heden ten dage alom bekend zijn.

C.S.

FAMILIEBERICHTEN

Hiermede geven wij U kennis dat heden, in de gezegende ouderom van 82 jaar, geheel onverwacht van ons is heengegaan mijn innig geliefde vrouw, onze zorgzame moeder, oma en lieve zuster DERKINA NIEMANN-TER LAAN, echtgenote van Berend Niemann.

15 oktober 1979.

Morgensterlaan 246, 9742 CR Groningen.

B.Niemann, H.Nijdam-Niemann; J.Nijdam, Adri.

PIETER NIJDAM en FEIKJE PIERTJE KUIPERS dogge, mei út namme fan harren âlden, to witten dat hja fan doel binne to boaskjen op freed 23 novimber om 14.00 ûre yn it stedhûs to Warkum.

Novimber 1979.

Haskerdiken, Ryksstrj.w. 44.

It Heidenskip, Ursuladyk 7.

Takomstich adres: Haskerdiken, Ryksstrj.w. 44.

Woensdag 28 november D.V. zijn onze ouders, groot- en overgrootouders STEVEN NIJDAM en AALTJE NIJDAM-DE JONG 50 jaar getrouwd.

Hun dankbare kinderen, behuwd-, klein- en achterkleinkinderen.

Oudehaske, Badweg 30.

— * —

Uit het trouwboek van Waarder:

8 December 1742 (na een ondertrouw) . . . dog desen voorstelling heeft de Bruydegom selvs geschut, omdat hij hoorde, dat syn bruyd bij een ander kramen moest.

— * —

Uit het doopboek van Lekkerkerk:

23 Februari 1716. Gedoopt Willemeyntie.

De Vader van dit kind is eenige maanden te voordien vermoord van seker perzoon die nog drie mans- en twee vrouwperzonen had vermoord, waaronder alhier levendig is geraaibraakt.

— * —

GENEALOGIE

TIENDE GENERATIE (vervolg)

ZOON VAN SJOUCHE JANS EN ANTJE SIJBES REEN

— X — 1648 — JAN SJOUKES WYNIA, los werkman van beroep, geb. 22.01.1850 te Deersum, overl. 8.12.1924 te Sneek, trouwde 17.05.1879 in Rauwerderhem met 1) TRIJNTJE SJOERDS ALBERTSMA, in 1851 te Oldeboorn geboren, dochter van Sjoerd Dirks Albertsma en Janna Jans Winters. Hij hertrouwde 19.11.1893 met 2) SJOERDJE JANS BUMA, geb. 26.08.1856 te Ylst, overl. 22.05.1924 te Sneek, dochter van Jan Buma en Sjoerdje Nijdam.

Kinderen:

JANNA JANS
SJOUK JANS

geb. 24.12.1881 te Loënga.

geb. 19.06.1883 te Loënga, overl. 5.07.1890 te Sneek.

SJOERD JANS
ANTJE JANS

geb. 23.08.1888 te Sneek, overl. 2.05.1890 ald.

geb. 3.06.1891 te Sneek, overl. 18.11.1891 ald.

Van Jan's beide broers Sijbe en Ale is mij tot op heden nog niets bekend.

ZOON VAN AUKE JANS WYNIA EN TRIJNTJE HIJLKES WIERSMA

— X — 1653 — WIJBE AUKES WYNIA, van beroep winkelier, geb. 9.10.1850 te Abbega, overl. 29.12.1872 aldaar, huwde 24.11.1871 in Wymbritse-
radeel SJOUKJE VAN HAZINGA, in 1853 te Oosterzee geboren, dochter
van Hendrikus Jans van Hazinga en Grietje Nannes Koopman.

Eén

GRIETJE

nakomeling:

geb. 29.06.1872 te Oudega (W.).

KINDEREN VAN SJOUCHE JACOBS WYNIA EN TRIJNTJE MOLENMAKER

— X — 1658 — JACOB SJOUKES WYNIA, van beroep: veekoopman, geb. 30.04.1867 te Nijland, overl. 7.06.1846 te Bolsward, huwde IJMKJE JANS

NIJDAM, geb. 12.03.1871 te Burgwerd, overl. 11.12.1960 te Surhuisterveen, dochter van Jan Pieters Nijdam en Hiltje Jans Sijpersma.

Kinderen:

HILTJE

geb. 9.04.1901 te Nijland, overl. 6.07.1974 te Wolvega, huwde in de gemeente Wymbritseradeel met kantonnier: HENDRIK RIENK STRUIKMANS, geb. 2.03.1900 te Hommerts, overl. 17.07.1974 te Wolvega.

TRIJNTJE

geb. 26.12.1903 te Nijland, huwde 6.12.1930 te Bolsward met ROEL BOONSTRA, geb. 27.04.1906 te Nijega (H.O.N.), zoon van Taede Boonstra en Geesje Tijben. Hij overleed 28.01.1967 te Surhuisterveen, waar hij een electrotechnisch bedrijf exploiteerde.

— X — 1660 — REINDER SJOUKES WYNIA, boerenarbeider, geb. 21.02.1870 te Nijland, overl. 24.05.1937 aldaar, huwde 1) JOHANNA BOUWINA BOSCHMA, vermoedelijk in Oudega (W.) geboren en op 32-jarige leeftijd omstreeks 1902 te Nijland overleden. Zij was een dochter van Douwe Boschma en Etta Maria Schuur. Hij hertrouwde met 2) HENDRIKJE MARKS DIJKSTRA, die 30.11.1927 te Nijland overleed.

Kinderen (uit 1e huwelijk):

SJOUCHE REINDERS

geb. 17.03.1895 te Vijfhuis bij Wolsum.

DOUWE REINDERS

geb. 1.08.1896 te Oudega (W.).

JACOB REINDERS

geb. 9.04.1898 te Enkhuizen, ongehuwd. Op 62-jarige leeftijd te Sneek overleden (14.04.1960).

KOENRAAD REINDERS

geb. 1901 te Enkhuizen, plm. 4 weken nadien overleden.

Kinderen (uit 2e huwelijk):

AGNIETA REINDERS

geb. 3.03.1904 te Nijland, overl. 24.09.1959 aldaar, was gehuwd met HENDRIK BOOTSMAN.

JOHANNES REINDERS

geb. 27.02.1911 te Nijland.

— X — 1664 — LOLKE SJOUKES WYNIA, geb. 24.04.1879 te Nijland, overleden 5.03.1958 te Bolsward, trouwde 14.05.1904 in Wonseradeel met GADSKE MARTENS BRUINSMA, geb. 15.01.1883 te Hichtum, overl. 18.09.1946 te Bolsward, dochter van Marten Bruinsma en Gatske van der Berg.

Kinderen:

SJOUKE LOLKES
GATSKE LOLKES

geb. 2.04.1905 te Bolsward.
geb. 2.10.1906 te Bolsward, overl. 5.07.1907
aldaar.

MARTEN LOLKES
JACOB LOLKES
GATSE LOLKES

geb. 14.09.1908 te Bolsward.
geb. 14.02.1911 te Bolsward.
geb. 13.05.1913 te Bolsward, overl. 11.06.
1913 aldaar.

GATSE LOLKES
CATHRINUS LOLKES

geb. 7.08.1914 te Bolsward.
geb. 29.04.1916 te Bolsward.

KINDEREN VAN GERBEN JACOBS WYNIA EN TETJE DURKS BOUMA

— X — 1668 — **JACOB GERBENS WYNIA**, van beroep kaasmaker, geb. 28.
04.1874 te Nijland, overl. 5.10.1960 te Wommels, huwde 4.09.1896 te
Wommels met **SIETSKE JOUWS STAPERSMA**, geb. 22.09.1877 te Wom-
mels, overl. 18.01.1959 aldaar, dochter van Jouw Stapersma (geb. in 1843,
overl. 6.08.1919) en Antje de Boer (geb. 19.11.1847, overl. 26.02.1922).

Kinderen:

GERBEN JACOBS
JOUW JACOBS
DIRK JACOBS
ANTJE JACOBS

geb. 6.10.1898 te Wommels.
geb. 19.05.1900 te Wommels.
geb. 14.10.1904 te Wommels.
geb. 16.11.1906 te Wommels, huwde 3.04.
1930 te Woudsend **THEUNIS DE VRIES**, geb.
10.02.1903 aldaar, zoon van Tjitte de Vries en
Klaaske de Boer.

TETJE TJITSKE

geb. 18.10.1909 te Wommels, huwde **DOUWE**
JOHANNES OZINGA van Woudsend.

TRIJNTJE JACOBS

geb. 21.03.1911 te Wommels, huwde **WIEBE**
NIJDAM, Haviklaan 32, 's-Gravenhage.

YFKE JACOBS

geb. 20.09.1914 te Wommels, huwde **SIEBOLT**
NAUTA, Nieuwe Buren - 2 -.

— X — 1669 — **DURK GERBENS WYNIA**, van beroep zuivelbereider, geb. 3.
02.1876 te Nijland, overl. 3.12.1960 te Sneek, trouwde 20.04.1904 te Wom-
mels met **TIETJE JOUWS STAPERSMA**, geb. 16.09.1886 te Wommels, over-
leden 11.04.1954 aldaar, dochter van Jouw Stapersma en Antje de Boer.

Kinderen:

GERBEN DURKS

geb. 9.10.1905 te Wommels.

- ANTJE DURKS geb. 7.06.1906 te Wommels, huwde FOKKE WASSENAAR, (Blackfields R.R. 1 - Alberta - Canada).
- TETJE DURKS geb. 16.09.1907 te Wommels, overl. 19.04.1960 in Canada, was gehuwd met GERRIT REITSMA aldaar.
- TRIJNTJE DURKS geb. 22.07.1909 te Wommels, huwde AUKE VAN DER WAL, (Hofkamp - 48 -, Wommels).
- IEFKE DURKS geb. 28.01.1911 te Wommels, overl. in 1950 aldaar, was gehuwd met RINSE ZIJLSTRA (Slachtedijk, ald.).
- GERBRICH DURKS geb. 9.03.1914 te Wommels, huwde ADAM KOOISTRA, (Wommelseweg - 81 -, Tzum).
- JACOB DURKS geb. 3.02.1917 te Wommels.
- SIETSKE DURKS geb. 8.04.1919 te Wommels, huwde DURK ZIJLSTRA (De Hoef 136 D - Utrecht - Oost).
- FROUKJE DURKS geb. 24.11.1920 te Wommels, overl. 8.08.1967 te Sneek, echtg. van SIETSE MIEDEMA (Hottingawei te Wommels).
- PIETJE DURKS geb. 6.09.1923 te Wommels, huwde JACOB BOUMA (Dr. S.S.-strjitte 26, Wommels).
- JOES (Jouw) Durks geb. 6.04.1926 te Wommels.

— X — 1670 — SJOUCHE GERBENS WYNIA, van beroep kaasmaker, geb. 13.10.1877 te Nijland, overl. 20.09.1956 te Hoogkerk (Groningen), trouwde 8.12.1900 te Wommels met YKE JETZES HIEMSTRA, geb. 19.11.1875 te Wommels, overl. 14.08.1931 te Arkel, dochter van Jetze Hiemstra en Minke Noordenbos.

Kinderen:

- GERBEN SJOUKES geb. 10.04.1901 te Wommels.
- MINKE geb. 29.08.1904 te Wommels, huwde 27.03.1927 te Arkel met PETER DE KLERK (Kl. Haarsekade 118 te Gorinchem).
- TETJE geb. 11.02.1910 te Wommels, ongehuwd, gepens. verpleegster.
- JETZE SJOUKES geb. 27.06.1912 te Leeuwarden.

Als steeds houd ik mij voor aanvullende gegevens aanbevolen. Maar dan wel betrouwbare. Als een ieder bijvoorbeeld zijn trouwboekje eens overschreef of gegevens uit andere familie-papieren, geboortekaartjes, rouwbrieven aan mij

toezond, dan kan ik het familie-register gedurende de Kerstdagen rustig bijwerken, in plaats van naar her en der te vliegen im inlichtingen. De wens is de vader der gedachte van C. van der SCHOOT.

Prettige Kerstdagen en een gezond Nieuwjaar toegewenst.

Van nicht G. Wijnja te Hardegarijp kreeg ik enkele aanvullende gegevens, waarmede ik bijzonder ingenomen ben. Vanuit Heerenveen mijn hartelijke dank. Zij liet mij namelijk weten, dat op pag. - 76 - van ons vorig nummer het volgende had moeten staan:

— X — 1624 — REINDER JELLES WIJNJA, van beroep landarbeider, geb. 14.03.1879 te Idzega, overl. 8.08.1960 te Zuidlaren (op „Dennenoord”), trouwde 21.05.1903 te Witmarsum met GRIETJE PIETERS BOSMA, geb. 14.03.1882 te Leeuwarden, overl. 27.01.1943 te Hartwerd (op Tolhek).

De man van GOOIKJE: Bindert Faber overleed 17.10.1978 te Exmorra.

Op pag. - 77 - staat abusievelijk 13 MAART wat vanzelfsprekend 14 MAART moet zijn (zie de respectievelijke data).

Op haar verzoek heb ik een bezoek gebracht bij haar neef JELLE JETZES WIJNJA, waarop ik een volgende keer hoop terug te komen, daar de gegevens van het grote kindertal (14) der grootouders nu onmogelijk één, twee, drie geproduceerd kunnen worden.

— * —

DE THEELEPELTJES

met inskriptie: het familiewapen, zijn inmiddels aan de belanghebbenden verzonden. Zoals in het vorige nummer medegedeeld, wordt U het gewenste aantal f r a n k o toegezonden, als U f. 6,— of een veelvoud hiervan op postrekening 82.67.24 of op bankrekening 32.64.65.308 van de RABO-BANK ten name van penningm. NIJDAMSTRA-STICHTING te Heerenveen overmaakt.

In antwoord op enkele vragen meen ik er goed aan te doen, dat U uitsluitend op voorafgaande wijze in het bezit van het gewenste aantal zwaar verzilverde lepeltes kunt komen. Dit is geen kwestie van gebrek aan vertrouwen, maar uitsluitend gemakzucht. Het zou me veel te veel tijd kosten hiervoor een debiteuren-administratie te voeren met alle rompslomp hieraan verbonden. Dat ik 65 jaar ervaring als penningmeester heb, heb ik, meen ik, al eens geschreven, dus zult U mijn standpunt mogelijk wel ietwat kunnen beseffen.

De penningmeester.

Voorzitter:

T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
8913 HK Leeuwarden,
telefoon 05100-22167.

Secretaris-penningmeester:

C. v.d. Schoot Azn., Heerenhage 205,
8446 DE Heerenveen,
telefoon 05130-24792.

LEDEN

H. Nijdam-Smit

Boerhaavelaan 113, 9728 LK Groningen,
telefoon 050-253701.

K. Nijdam

Talmahiem, Kamer 15, 8561 DE Balk,
telefoon 05140-3033.

W. Wijnia

Angelsloërdijk 225, Statenhoek,
7824 AH Emmen
telefoon 05910-22068.

POSTREKENING

82 67 24.

REKENING RABOBANK

gironummer 81 46 57,
rekeningnummer 32.64.65.308,
beide ten name van Penningmeester Nij-
damstra Stichting te Heerenveen.

FAMILIEBLAD

„DE NIJDAMSTRA-TYNGE”.
Lid/abonnee fl. 12.00 per jaar. (Vóór 31
maart te betalen.) Halfjaarlijks fl. 6,00
mits betaling plaats vindt vóór 31 januari/
juli. Donateurs/leden fl. 6,00 per jaar.
Dezelfde voorwaarden als hierboven ver-
meld.

REDAKTIE

T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
8913 HK Leeuwarden.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN:
Coornhertstraat 12, 8913 HK Leeuwarden
(zo mogelijk opgave van nieuw adres).